

متن پرسش

با سلام در کتاب "مبانی نظری نبوت و امامت" صفحه ۴۵ تناقض وجود داره البته از نظر من. شما اول گفتید که آدمیت یعنی حقیقت همه انسانها در بهشت برزخ نزولی به شجره ممنوعه نزدیک شد ولی در پاورقی گفتید که در آیه ۲۰ به بعد سوره اعراف در مقام حضور آدم و حوا در بهشت برزخ نزولی حاضر بودند و شیطان در آن مقام آنها را وسوسه کرد نه در مقام آدمیت!!! این دو با هم همخوانی نداره.... اگر در مقام آدمیت بودند چرا شیطان در آنجا حضور داشت، مگر شیطان بخاطر سجده نکردن از اون مقام عزل نشده بود؟؟ و اگر در مقام آدم و حوا بودند پس چرا حکم هبوط برای همه صادر شد؟؟ همیشه همین جا برام قضیه را روشن کنید چون در حال حاضر دسترسی به کتاب "هدف حیات زمینی" و تفسیر سوره اعراف ندارم. یا علی مدد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید که در آخر صفحه‌ی ۴۴ بحث حقیقت آدمیت است که مورد تعلیم اسماء قرار می‌گیرد که همان آدم ملکوتی است و باید شیطان به این مرتبه از آدمیت سجده می‌کرد ولی نکرد و از آن مقام ملکوتی رجم شد ولی هنوز هبوطی صورت نگرفته و به همین جهت با این رجم‌شده در برزخ نزولی سراغ آدم می‌آید، یک مقام آدم مقام تعلیم اسماء است که همان حقیقت آدمیت است و یک مقامش که مقامی نازل‌تر است، مقام آدمیت می‌باشد. حال شیطان بعد از رجم از درگاه الهی، با این مقام از آدم روبه‌رو شد و او و حواء را وسوسه کرد، و عملاً هبوط شروع شد و آدم و حواء و شیطان از بهشتی که برزخ نزولی بود، هبوط کردند. همه‌ی حرف آن است که بین حقیقت آدمیت و آدمیت تفکیک کنیم و به نظرم اگر در پاورقی ص ۴۵ سطر ۶ به‌جای مقام حضور آدمیت نوشته بودیم مقام حضور حقیقت آدمیت، این اشکال برای شما پیش نمی‌آمد. تصور ما آن بود که «حضور آدمیت» یعنی جنبه‌ی باطنی آدمیت که واژه‌ی رسایی نیست. موفق باشید